

graph, som den har optaget, siger, at den har optaget den, uagtet dens Indhold vistnok turde være høist betænkeligt; men, naar Regjeringen finder det rigtigt fremdeles at beholde en Paragraph, uagtet den finder, at dens Indhold er høist betænkeligt, saa indseer jeg ikke, hvorfor den har gjort sig saa megen Umage for at slippe af med andre Paragrapher, selv om den maatte have fundet, at de havde et Indhold, som var betænkeligt. Det forekommer mig saaledes, at der er anlagt en ganske forskjellig Maalestof ved Afgjørelsen af, hvorvidt de enkelte Paragrapher skulde optages i Udkastet eller ikke. Naar det ærede Ministerium vil være consequent og holde paa, at der ikke bør opgives Noget af Grundloven, uden hvad der er absolut nødvendigt for Heelstatens Styk; naar der ikke siden Grundlovens Emanation er foregaaet Noget, der har gjort Optagelsen mindre passende nu end dengang, og naar det desuden har optaget Paragrapher, hvis Indhold forekommer det at være høist betænkeligt, — saa troer jeg, at det kan være aldeles enigt med Udvalgets Forslag angaaende de forskjellige Paragrapher, som af mig nu ere omtalte.

Premierministeren: Naar den ærede Folkethingmand, som nu satte sig, taler om en Modstand, som er viist fra Regjeringens Side mod Gjennemførelsen af de Tilfagn eller Udtalelser, som findes i de omhandlede Paragrapher, saa vilde det, for at taxere denne Modstand, være nødvendigt at undersøge, hvorvidt der var fremkommet Noget fra andre Sider til disse i Paragrapherne angivne Hensigters Opnaaelse, som virkelig lod sig gennemføre. Endeel af, hvad der er udtalt i saadanne Paragrapher, er blevet gennemført; men det er, jeg tilstaaer det, den mindste Deel. Marsagen, hvorfor der ikke er gennemført Mere, ligger uden Tvivl dert, at det Øvrige, idetmindste ikke for nærværende Diebtik, har ladet sig gennemføre, og der er heller ikke fra andre Sider fremkommet Forslag til Gjennemførelse deraf, hvorimod der ikke, forsaavidt de ere komne frem, er fremsat betydelige Indvendinger fra Regjeringens Side. Naar den ærede Taler mener, at der ingen Consequents er i, at man har foreslaaet adskillige Para-

grapher til at gaae ud, som i sig selv ere lidet betænkelige, og ladet andre Paragrapher staae, som man har fundet Betæneligheder ved, saa maa den ærede Taler ikke have lagt Mærke til den store Forskjel, der er imellem saadanne Paragrapher i Grundloven, som indeholde virkelig givne Rettigheder. Der er Meget af det, som man kunde ønske var anderledes, men hvort man ikke har villet foreslaae Rigsdagen nogen Forandring, da den sandsynligviis vilde have en modsat Overbeviisning, og det saaledes kun vilde gjøre Grundlovens Gjennemførelse mere besværlig. Man har derimod antaget, at Rigsdagen ikke vilde sætte Priis paa at fastholde saadanne Paragrapher, som ikke havde noget egentligt positivt Indhold, og det er det, som har ledet Regjeringen. Nu seer man, at Rigsdagen ogsaa vil holde fast ved disse Paragrapher, og deraf følger altsaa, at Regjeringen ikke opnaaer den Hensigt, den har havt; men derfor troer jeg dog ikke, at der findes en saadan aabenbar Inconsequents i Regjeringens Fremgangsmaade, som den ærede Taler har meent.

J. N. Hansen: Jeg kan dog ikke finde Andet, end at der ligger stor Inconsequents i at beholde Paragrapher af den Grund, at der siden Grundlovens Emanation ikke er indtraadt Noget, som har gjort det mindre passende nu end dengang; thi den Grund gjælder dog virkelig ogsaa om alle de Løsteparagrapher, der endnu ikke ere bragte til Anvendelse i det virkelige Liv; for deres Vedkommende er der siden Grundlovens Emanation etheller indtraadt Noget, som kunde gjøre det mindre passende nu end dengang at have dem; det troer jeg er klart. Og naar Regjeringen har bibeholdt i det Mindste een eller to saadanne Paragrapher, kan jeg ikke see nogen Grund, hvorfor den ikke ligesaa godt kunde have fastholdt alle de andre lignende Paragrapher. Naar den ærede Minister taler om, at visse Løsteparagrapher ikke have kunnet opfyldes, skal jeg bemærke, at det er Regjeringen, hvis nærmeste Pligt det er at fremkomme med Lovudkast i saa Henseende; det er en Ret, som Rigsdagen har igjennem sine enkelte Thing at kunne foreslaae Love; men det er ikke alene Regjeringens Ret, men ogsaa dens Pligt